

Sygn. akt I Ns 10/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy P. w W. I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Julita Wyrębiak - Romero

Protokolant: Magdalena Witkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku R. K.

z udziałem J. K. (1), Z. A., J. K. (2), E. M., M. K. (1), K. K. (1)

o stwierdzenie nabycia spadku po A. K.

I. stwierdzić, że spadek po A. K. córce J. i J. z d. B. urodzonej w dniu (...) w Dobrym, zmarłej w dniu 17 września 2015 roku w W., ostatnio stale zamieszkałej w W. przy ulicy (...) na podstawie testamentu notarialnego z dnia 19 czerwca 2000 roku sporządzonego przed notariuszem H. S. i zarejestrowanego w repertorium A za nr (...), otwartego i ogłoszonego na rozprawie w dniu 23 marca 2016 roku, nabył mąż R. K. w całości;

II. wnioskodawca i uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt I Ns 10/16

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 23 grudnia 2015 roku R. K. wniósł o stwierdzenie, że spadek po A. K. na podstawie testamentu notarialnego nabył R. K. (wniosek k. 1 - 4).

Uczestniczka K. K. (1) w piśmie z dnia 14 marca 2016 roku nie oponował przeciwko wnioskowi (k. 67).

Uczestnik J. K. (1) na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2016 roku przyłączył się do wniosku (k. 71).

Uczestnik E. M. w piśmie z dnia 19 maja 2016 roku nie oponował przeciwko wnioskowi (k. 106).

Pozostali uczestnicy nie zajęli stanowiska.

Stanowiska stron do momentu zamknięcia rozprawy nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawczyni A. K. z d. K. zmarła w dniu 17 września 2015 roku w W. (akt zgonu k. 8, zapewnienie spadkowe k. 71-72). Przed śmiercią na stałe zamieszkiwała w W. przy ulicy (...). W dacie śmierci pozostawała w związku małżeńskim z wnioskodawcą R. K.. Związek małżeński zawierała tylko raz w życiu. Z małżeństwa nie miała dzieci. Nie pozostawiła również dzieci pozamałżeńskich ani przysposobionych. Jej rodzice zmarli przed nią – matka J. K. (3) w dniu 23 listopada 1994 roku ((...) k. 7), zaś ojciec J. K. (4) w dniu 08 sierpnia 1967 roku ((...) k. 6). Miała troje rodzeństwa. W dacie jej śmierci z rodzeństwa przy życiu pozostawał jedynie J. K. (1). Siostra spadkodawczyni D. M. zmarła w dniu

30 grudnia 1988 roku ((...) k. 29) pozostawiając po sobie syna E. M. i córkę M. K. (2). M. K. (2) zmarła w dniu 23 września 1994 roku ((...) k. 30) pozostawiając po sobie córkę K. K. (1) i syna M. K. (1).

Brat spadkodawczyni Z. K. zmarł w dniu 28 sierpnia 2006 roku ((...) k. 31) pozostawiając po sobie córkę Z. A. i syna J. K. (2).

Spadkodawczyni w dniu 19 czerwca 2000 roku w Kancelarii Notarialnej w W. przed notariuszem H. S. sporządziła testament powołując do całości spadku swego męża R. K.. Testament ten nie był odwoływany, a spadkodawczyni nie sporządziła żadnych innych testamentów. Testament ten otwarto i ogłoszono na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2016 roku.

Wnioskodawca, jako spadkobierca testamentowy, nie składał oświadczenia w przedmiocie przyjęcia lub odrzucenia spadku, nie zrzekał się dziedziczenia ani też nie został uznany za niegodnego dziedziczenia (zapewnienie spadkowe k. 71).

Uczestnicy J. K. (2) i Z. A. złożyli przed notariuszem oświadczenia, że jako spadkobiercy ustawowi przyjmują spadek po zmarłej z dobrodziejstwem inwentarza (k. 1-2 akt I Ns 406/16, k. 101-102).

Powyzszy stan faktyczny został ustalony na podstawie zapewnienia spadkowego złożonego przez zgłaszającego się spadkobiercę R. K. (kl. 71) aktów stanu cywilnego i wypisów z aktów notarialnych. Sąd dał wiarę wszystkim dokumentom przedstawionym w niniejszej sprawie, albowiem ich autentyczność jak i wiarygodność nie budziła żadnych zastrzeżeń. Sąd dał również wiarę złożonemu zapewnieniu spadkowemu, albowiem w pełni korelowało ono z dokumentami ujawnionymi w toku rozprawy, a ponadto nikt nie zaprzeczył okolicznościom wskazywanym przez wnioskodawcę.

Sąd zważył co następuje:

Kodeks cywilny przewiduje dwie podstawy powołania do spadku. Zgodnie z art. 926 § 1 kc, powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu.

Zgodnie z art. 941 kc testament jest jedynym sposobem rozporządzenia majątkiem na wypadek śmierci. Testament może być sporządzony w kilku formach. Przepis art. 949 § 1 kc stwierdza, że spadkodawca może sporządzić testament w ten sposób, że napisze go w całości pismem ręcznym, podpisze i opatrzy datą, zaś art. 950 kc, że testament może być sporządzony także w formie aktu notarialnego.

W niniejszej sprawie zmarła A. K. sporządziła w dniu 19 czerwca 2000 roku testament w formie aktu notarialnego. Testament ten powołał do całości spadku jej męża R. K.. W toku postępowania nikt z uczestników nie zgłosił żadnych zastrzeżeń ani zarzutów co do ważności tego testamentu.

Przepis art. 945 kc normuje trzy przesłanki, których zajście powoduje nieważność testamentu. Zgodnie z powyższym artykułem, testament jest nieważny jeżeli został sporządzony: 1) w stanie wyłączającym świadome lub swobodne wyrażenie woli; 2) pod wpływem błędu uzasadniającego przypuszczenie, że gdyby spadkodawca nie działał pod wpływem błędu, nie sporządziłby testamentu tej treści; 3) pod wpływem groźby.

Przepis art. 950 kc odsyła - jeżeli chodzi o formę testamentu - do przepisów prawa o notariacie, stąd też przepisy tego prawa czyni uregulowaniami formy testamentu. Przepisy o formie aktu notarialnego są rygorystyczne i sformalizowane, stąd też ta forma testamentu uważana jest za najbardziej bezpieczną i najtrudniejszą do obalenia formę testamentu, z uwagi na charakter dokumentu oraz udział w czynności notariusza. Najpełniej też zabezpiecza rzeczywistą wolę spadkodawcy. Niemniej istotne jest też i to, że testament taki ma charakter dokumentu urzędowego w świetle art. 244 kpc.

Uczestnik kwestionujący ważność testamentu notarialnego winien wykazać bądź niedopełnienie formy aktu notarialnego (w szczególności, czy została sporządzona przez uprawnioną osobę – notariusza bądź asesora

notarialnego i w prawem przewidzianej formie), bądź wadę oświadczenia woli (błąd, groźbę, czy też brak świadomego i swobodnego wyrażenia woli i powzięcia decyzji). Tego jednak w niniejszej sprawie żaden z uczestników uczynić nie zdołał.

Sąd nie miał wątpliwości co do formy aktu notarialnego, która zresztą nie była przez strony kwestionowana. Co do innych przesłanek nieważności określonych w art. 945 kc, w toku postępowania żadnej z nich nie stwierdzono. Wobec braku jakichkolwiek zarzutów co do treści testamentu – Sąd uznał, że jest on ważny. Z uwagi na to, że zarówno treść jak i ważność testamentu nie budziła żadnych wątpliwości Sąd orzekł na jego podstawie.

W tym miejscu wskazać należy, że Sąd na rozprawie w dniu 25 maja 2016 roku oddalił wniosek uczestnika J. K. (2) o przesłuchanie go w miejscu zamieszkania, albowiem Sąd nie widział potrzeby przeprowadzania takiego dowodu, zwłaszcza, że uczestnik nie wskazał żadnych okoliczności na jakie przesłuchanie to miałyby zostać przeprowadzone. Dowód z przesłuchania stron jest dowodem fakultatywnym nie zaś obligatoryjnym i Sąd przeprowadza go jedynie wówczas, gdy uzna, że w sprawie istnieją okoliczności wymagające wyjaśnienia. W przedmiotowej sprawie takowe nie zaistniały. Podkreślić należy, że na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2016 roku uczestnik J. K. (2) został zobowiązany do sprecyzowania okoliczności na jakie Sąd miałby przeprowadzić wnioskowany przez niego dowód i uczestnik okoliczności tych nie wskazał. W toku całego postępowania nie zgłosił również absolutnie żadnych zastrzeżeń co do testamentu.

Z uwagi na to, że Sąd stwierdził nabycie spadku na podstawie testamentu, bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostają okoliczności, że uczestnicy Z. A. i J. K. (2), jako spadkobiercy ustawowi, złożyli oświadczenia w przedmiocie przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza. Oświadczenia te miałyby znaczenie i podlegałyby badaniu przez Sąd jedynie wówczas, gdyby okazało się, że dziedziczenie nastąpi w drodze przepisów regulujących dziedziczenie ustawowe.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 kpc, zgodnie z którym każdy uczestnik (także wnioskodawca) ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Sąd nie dopatrył się żadnej sprzeczności interesów pomiędzy stronami, co mogłoby spowodować odmienne rozstrzygnięcie tej kwestii.

Mając powyższe na uwadze na podstawie przywołanych wyżej przepisów Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.